

"תשע ציבורין" – קבוע

פסחים (סוף ט:)

גמרא (סוף ט:), "תשע ציבורין ... אחר הרוב"

רש"י הכא היטב, וגם בנדה (סוף יח. ד"ה ספקו, ד"ה ובנמצא, וד"ה הלך אחר)

– בגמ' נדה התם נמי הוצאה זרייתא ד"תשע חנויות"

✧ מה זריך הגדרה (requires definition) צמה שזכר בגמ'?

✧ מה קשה לך זיסודות הנזכרים בגמרא הכא? מחילה נלמד את כל הסוגיא ונעיר איזו הערות קצרות, ואח"כ נשוב לעיין בנקודה אחת.

גמ' חולין (צה.), "אמר רב בשר ... תא שמע תשע ... ביד עובד כוכבים"

לפירוט הגמ' – תוס' (ד"ה אמר; ריש ד"ה אנן, עד "... להשתכר בו"), ורש"י

תוס' הכא (ט: ריש ד"ה היינו), עד "... ואזלינן בתר רובא"

✧ מה הוקשה לתוס'?

✧ מה תירצו? ומהו יסוד התירוץ?

משנה זבחים ריש פרק ח' (ע:), לפחות ריש המשנה עד "... אחת בריבוא ימותו"

פרק זה נקרא "פרק התערובות" צפי כמה ראשונים.

גמ' (עב.) הקשו דהו"ל להיות בטל זרוב. וזתחילה תירצו, דיש תנאים הסבורים שיש כמה דברים חשובים שאינם בטלים. (וע"ע רמב"ם הל' מאלכות אסורות פט"ו ה"ה.) ואח"כ תירץ ר' אשי תירוצ אחר, דאחי אף לרצנן דפליגי על שיטה זו. ונעיין בתירוץ של רב אשי –

גמ' זבחים (סוף עג. – עג:), "רב אשי אמר ... מרובא פריש", "אלא ... קבוע"

רש"י, ובפרט ד"ה אלא אמר רבא

המשך התוס' הכא (ט: ד"ה היינו)

וע"ע – תוס' חולין (צה. ד"ה ספקו)

וזיישנזקושיית התוס' על פיי רש"י –

רבינו דוד הכא (לפחות ד"ה ואמרו בתוספות וד"ה ודעת הרב = עמודים סב – סג)